

ע ל י ם .

1.

היה הסתו על הארץ. רוח לא־רוח נשָׁבָה,
וכבד התנשא ועָלַל בשמי העופרת העוף,
ועָרְוָה עמדה התרִוּוָה ואבְלָה כְנַעְרָה נְעֻלָּבָה,
ונסַף התלחש עם אָבֵן: בָּא סוּרָה, בָּא סוּרָה, בָּא סוּרָה.

נשָׁבָה לא־נשָׁבָה הרוח. ורַעְשִׁים עָלִים וְנוֹשְׁרִים,
ושָׁמַשׁ ועוֹמָה פִּרְקַת בָּאִין אוֹנִים קו אַחֲרֵי קו,
ועֵבִים עָצִלִים וְחָלִים וּמְטַפְּטָפִים אֵט וְחוֹשְׁרִים
חֲשָׁרוֹת נְטָפִים יִגְעִים. — הִיָּה עַל הָאָרֶץ הַסִּתּוֹ...

הַזִּיפֵן! מָה אַתָּה מְחַקֶּה? הֵן הַסִּתּוֹ הָאִמְתִּי בְלִבִּי;
בְּחִדְרֵי חִדְרָיו הַשּׁוֹמְמִים וְשׁוֹר וַיִּהְיֶה הַסִּתּוֹ.
וְאַתָּה הַצִּצְתָּ אֶל־תּוֹכִי וְנִנְבְּתָ מִמֶּנִּי אֶת־סִתּוֹ
וְעִשִׂיתָ לִּי בְּמַחְבְּנֹתוֹ וְחִקִּיתוֹ בַּחוּץ — וְלִשְׂוֹא.

כִּי רַמְיָה עִשִׂיתָ הַמְּלֹאכָה! — מָה אַתָּה יוֹדֵעַ, הַמְּחַקֶּה,
מִה־סִּתּוֹ וּמִה־רְאשִׁית הַסּוּף בְּאָדָם הַחַי וּמִה־כָּאֵב?
וּמִה־זֹאת נִשְׁמָה יְתוֹמָה עַתָּה קִיּוּצָה הַנִּרְצָח הַבְּבָה,
וּמִה־זֶה עָלִים נוֹשְׁרִים בְּלֵב, בְּלֵב, בְּלֵב?

.II

פְּרָחֵי זָהָב — עַל הָאָרֶץ
הֵם מוֹטְלִים עִתָּהּ פּוֹזְרִים
וּמוֹבְסִים, עָלִים עָלִים,
עָלָה פֹה וְעָלָה שָׁמָּה.

וּפְזוּמֵי חֵם! — הַכְּנֹר
מִשְׁלֶךְ צָרוּד אֶל-תוֹךְ פְּנֵה.
עַל-הָאָרֶץ מִתְנוּלָלִים
קְרוּעִים תְּוֵי הַמְּנַנִּינֹת.

גַּם הַמְּנַנֵּן עֲצָמוֹ שׁוֹכֵב
בֶּדֶךְ וְחֶלֶשׁ אֶל-פֶּאת מִטָּה,
גַּם וְתִיר וַיִּנַּע הִרְהוּרִים —
עוֹד רַק מְעַט וְשׁוֹכֵב אֶרְצָה.

וְאֵת חֲפְצָתִי — אֵיכָּה אֲדַע?
אֲנִי יָדַעְתִּי רַק הָאֵחָת:
גַּם עוֹד אֲחֵרֵי יְהוָה חַיִּים,
יְהוָה הַכֹּל בְּאֲשֶׁר הָיָה.

יְהוָה שָׁמֵשׁ אֲזָר יִזְרָח,
יְהוָה שָׁמֵשׁ אֲשֶׁר יִשְׁקַע,
וּבְעֵלִית קִיר נְחָפְאָה
יְהוָה חוֹלָם — אִישׁ כְּמוֹנִי.

וְגַם לָזֶה עוֹד יְהוָה פְּרָחִים,
וְגַם לָזֶה תְּהִינָה זְמִירוֹת:
וְגַם הִלְזוּ עִם-פְּרָחָיו יַחְדָּו
וְעַם זְמִירוֹתָיו יְבוּל, יְבוּל.

ועולם יהנה שרץ, זוח
על-ארבע עם ריקותו
הנוראה ובקלאתו,
שרץ ושרץ — וכן סד-גצח.

פלגל חור, חור, חור,
מה-שכעתיו עד לנעל!
היה, חדל ואסר החל —
חליפות עולם ובלי חליפה.

פלגל גצח, ובפלגל
יתדות ווי החשרים —
אך אני פה, נו תקוע,
מה אני פה? מי אני פה?

.III

קראתי לאלהי ולא ענה —
אך לאלהים אחרים לא אפן.
תעבתי פרבילי ענבים,
אם בוקק לי היה הנפן.

ואם שמש לי עמד מהאיר,
אז יחשך נא לי גם ירח,
ויהי נא רק לילה מסביב
ללא ניק וללא כקב זורח!

.IV

אָבִי הַשָּׁמֶשׁ, אָמִי הַלַּיְלָה.
אָךְ אָבִי מִמְּנֵי כֹה רַחֲוִק,
גֵּרָם הוּא וְגַם הוּא וְשָׁבַע יִתְרַת אֹרֶה —
וּמִהַלֵּךְ רַק הֵלֵךְ וְשָׁחַק.

וְלִבּוֹן כָּל-אֲשֶׁר יֶאֱנֶה בְּלִבִּי,
קָצִיר יוֹם הָאֶחָד וְחִילִי —
כָּל-עֲנֵי הַלְהֵט, כָּל-מְדוּי הָאֶסֶל —
אוֹתוֹ לִי אֶחָשֵׁךְ לַלַּיְלָה.

הֵי לַיְלִי-אָמִי! הִנֵּה חֲרָדְתִּי אֲלוֹךְ,
דָּךְ וּמַעֲנָה כְּלִי,
כַּצֹּפֹר נִבְעָתָה וְרַעְדָת:
אֶסְפִּינִי אֶתְּ, אִמִּי-לַיְלָה,
אֶל-תּוֹךְ חֲשָׁכְתֶךָ הַעֲמָקָה!
דְּחַצִּינִי אֶתְּ אֶל-חִיבֶךָ, לְסַתִּינִי אֶתְּ אֶל-בְּרַבְּךָ.
אֶנְהַר נָא עֲלֶיךָ וְאֶתְקַבֵּל כֶּךָ כְּלִי
וְאֶתְאַמֵּץ כֶּךָ כְּלִי,
וְרַעַד חֲשָׁכְךָ הֲרֵךְ עַל-גִּנִּי הַגְּלָאָה
וְהַחֲלִיקָה אֶת-רֵאשֵׁי הַבּוֹעֵר דְּמַמְתֶךָ הַשְּׁחוֹרָה—
פֹּה, בְּחוֹךְ דְּמַמְתֶךָ, הִנְנִי בְּיַד-בֵּית,
יָלֵד הִנְנִי בְּחֹדֶר אִמּוֹ,
אֲשֶׁר לֹא אֲשָׂאֵל דְּבָר
וְרַק בִּי תַחְנִינִי
וְאֶבְקָה אֶל תּוֹכְךָ כָּל-עֲנֵוֹתֵי הַלְהֵט
אֲשֶׁר קָפְאָה בִּי בְּמִשְׁךָ הַיּוֹם.

אֶת־מִדְרַד עַל בְּרִיבִיד וְאֶסְפֵר לָךְ
חֲזוֹן יִתְמוֹת חַיּוֹת,
וְאֲשֶׁר אָבִי כֹה רַחוּק
וְרֵם וְגַא וְטוֹבֵעַ בְּעִתְרַת אֹרֹן,
וּבְנִבְרִי לִי גִחְשָׁב.
הוּי אִמִּי! אֶל־הַדְּמָמָה הַזֹּאת אֲשַׁלִּיךְ
אֶת־עֲנוּתֵי הָאֱלֻמָּת,
אֶת־סוּדֵי,
וְהִיָּה גַם הוּא לְלַחֵשׁ עִם־הַלְחָשִׁים
הַרְחָשִׁים בָּהּ תְּמִיד וְשָׁמַיִם...

וּבְכִקֵּר -

אִז אֶהְיֶה כְּמוֹ שֶׁמֶשֶׁר־אָבִי:
גַּא וּמְחַרֵּשׁ וְנִבְרִי לְכֹל,
קְנוֹר וּמְסַנֵּר,
וְחֹתֶם הָאֲשֶׁר עַל־פִּי -
וְאֶהְלֵךְ רַק הַלֵּךְ וְשֹׁחֵק.

.V

בְּחֹלְמִים שָׁמַיִם פְּסִים אֲדַמְדָּמִים וְרָעָדוֹ
בְּפִאֲתֵי שָׁמַי הַמְּעַרְב, וְהַבֵּל כְּמוֹ יָגַע:
וְעֵבִים צְחֹרִים גְּבָטִים, בְּקִמְנִים שְׁנוּלָדוֹ,
אֶל־תּוֹךְ הַיּוֹם הַחֹר, יוֹם הַיּוֹמָם וְגַע.

מְרַחוּק בָּא אֶל־לֵיל פְּעֵמוֹן. עַל־הַדְּשָׂא אֲנִי שְׂמוֹחַ
וּמְקַשֵּׁיב: אֶרְצֵר נִסְתֵּר מְזוּמָר מְפַעֲמָקִים
אֶת־שִׁיר הָאֲשֶׁר הַגְּדוֹל, שֶׁבְּכָר מֵלֵב שְׂכוּחַ,
וְעִינֵי חִדְרָה עֵמֶק לְתַבְּלַת שָׁמַי מְרַחֲקִים.

פְּתָאם וְאֵתִי תִתְקַף מִחֲשָׁבָה מִד־נִפְלְאָה,
וּמְתוּקָה הִיא כִּתְקוּנָה וְרוּמָם כְּמוֹ גִּחְמָה,
וּכְמוֹ גְּאֻלַּת עוֹלָם יִרְדָּה עָלַי וּבָאָה :
הַיִּיתִי בְּעֵינֵי פְתָאם לֹא גוּף כִּי־אִם נִשְׁמָה ;
נִשְׁמָה צְרוּפָה בְּלִי מְטֵהֲרָה וּמְזַקְקָה,
וְשֵׁשׁ אֲנִי וּמְרַחֵף בְּשָׁמַיִם זֶה הַמְּהוֹרִים
וַיִּחַדּוּ עִם הַעֲבִיבִים בְּלִי־גִבּוֹל וּבְלִי־מוֹעֵקָה,
וְשֶׁהוֹר וּמְטֵהָר וְצְרוּף מִדִּד נִעַד הַדִּי דְרִים.

.VI

עָלָה כְּבִי וַיֵּאָז —
אֲנִי לֹא יִדְעֵתִי !
רָמַז לִי, רָמַז וַיִּקְרָא —
אֲנִי לֹא שָׁמַעֵתִי !
וְדַפֵּק הָאֲשֶׁר עַל־דִּלְתִי —
לֹא גַעֵתִי, לֹא וַעֵתִי !
אֵי לָךְ שֵׁם, חוֹלֵם, הֵן תִּפְתַּח —
לֹא וַעֵתִי, לֹא גַעֵתִי !
וּבְקוּמִי — וְהָיָה כְּבָר רָבְבוּ
רְחוּק כְּדִי פִרְסָה.
רַק עוֹד כְּנֶפֶשׁ שׁוֹמֵן רְאִיתִי
לְנֶגַה הַחֲרָסָה.
וּבַחֹל כָּל־הַיּוֹם אֲזוֹ רְצֵתִי
בְּעֵקֶבֶי אֹפְנִי —
וְהוּא יוֹשֵׁב וְלוֹעֵג מִרְחוּק
דוּמָם עַל־כֵּנוּ.

.VII

לא אֲנֹכִי חֲלֵמְתִי הַחֲלוֹם —
אֲנִי רַק בְּקִשְׁתִּי הַבְּתָרוֹן;
אֲנִי רַק בְּקִשְׁתִּי, דְּרִשְׁתִּי:
מֵהַ הַזֶּה, מֵהַתְּבִלִּית, מֵהַיִּתְרוֹן.

לא אֲנֹכִי חֲלֵמְתִי הַחֲלוֹם —
הָיָה לוֹ אַחַר וְחֵלְמוֹ;
חֵלֶם לוֹ עוֹלָם פֶּה נִפְלָא,
וְסוֹד בּוֹ הַשְׂקִיעַ — וְסִתְמוֹ.

חֵלֶם לוֹ שֶׁמֶשׁ וְלֵילָה,
חֵלֶם לוֹ חַיִּים וְמוֹת,
וְשָׁמַיִם וְאָרֶץ וְאָדָם
וְלֵב לוֹ — וְבוֹ גִיא צִלְמוֹת.

וְאוֹתִי גַם אוֹתִי רַק חֵלֶם —
מִיֵּן חֲרָטִם בֵּין חֲרָמֵי חֲרָטָיִם;
וְיִחְלֶם מִיֵּן לֵב לִי בְקָרְבִי,
וּבְלֵב לִי מִיֵּן אוֹרִים וְתָמִים.

וְאֲנִי פֶה כְּלִימֵי רַק אֲדַרֵּשׁ,
רַק אֲשַׁאל אֶת־תְּמִי וְאֶת־אוֹרִי:
מֵהַפֶּשֶׁר הַלּוֹמוֹ שֶׁל זֶה שֵׁם?
וְחַיִּי מִהַ הַמָּה וְיִסּוּרֵי?

.VIII

הַנְּעִרָה, מִהַ עֲנָף אֲנֹכִי! כְּבָר עָרִים
וְיָדִינוֹת אֵין מִסְפָּר עֲבָרָתִי,
וְאִמְלָל עַד־דְּבָא וְרִיב הַגֵּה עֲתָה
אֶלְנֶךָ, אֶלְנֶךָ פֶּה סִרְתִּי.

מה־מתוך האור פה בְּחֶדְרְךָ הַקָּטָן,
מה־נִפְלְאָה הַדְּמָמָה שֶׁיִּצְרֶה!
הַשְּׁמָשׁוֹת מְצַהֲרוֹת, הַצִּלְלִים מְרַקְדִים,
וְשׁוֹרֵק בְּתַנּוּר הַצָּרְצָר.

עַל־נְבִי הַשְּׁלֶחָן בַּמָּפָה מֵה־צְחוּרָה,
מֵה־יָרֵק בַּחֲלוֹן הַקְּצִיץ;
וְעֹנֵג וְלִבָּן גֶּרֶךְ דֶּק וְאַרוּךְ קָנָה
יִפְרַח בּוֹ שְׁלוֹ וַיִּצִּיץ.

אֲשֶׁב וְאֶבֶט אֶלֶיךָ מִקְּצָה —
מֵה־יָפָה זֶה עֵינֶיךָ וְגִדּוּלָה!
הַצִּלְלִים מְרַקְדִים, הַשְּׁמָשׁוֹת מְצַהֲרוֹת,
עַל־חִיקוּךָ הַתּוֹל זֶה עֵלָה.

עֵינֵי תִי. וְנִפְשֵׁי כֹה רִיקָה. כֹּה דִלָּה,
וְכִמוֹ דֶּק עַל־יָד הִיא לְבָצֵת —
הַנְּעִרָה! לֹא אֶחֱפֵץ שׁוֹם דְּבָר, דֶּק הִיזָה
הַתּוֹל שֶׁבְּחִיקוּךָ לְבָצֵת!

IX

עָלָה קוֹל בְּלִילָה בְּאִישׁוֹן אֶפְלָה עֲמָקָה
מִן־הַדְּמָמָה —
אִי אִיפָה שָׁם, וְלֹא אֲדַע, אִי אִיפָה שָׁם בּוֹכִיָה
אִיזָה נְשָׁמָה.

אֶקְשִׁיב. לֹא מֵחוּץ הוּא וְלֹא קִרְבִּי: מִן־תְּלִילָה
אִיזָה קוֹל בְּרָמָה —
וְאִי אִיפָה שָׁם, וְלֹא אֲדַע, אִי אִיפָה שָׁם בּוֹכִיָה.
אִיזָה נְשָׁמָה.

ופתאם באלו נקסה, באלו זב ער-תם כל-דמה —
שתקה הנשמה.
נפל בוכב משמים — ושבה פתאם בכתחלה,
והיתה הדמה.

.X

תעים באור ושטים חומי שלהי קוץ
לקנים ודקים :
קרעי נשמה אחרונים של-קוץ תם לגוע —
וגם הם נמקים.

תעה אני והולך. איזה שמש שומם
בפרום להט.
מן הקפר בתוך הבקעה מתמר קיטור לבן,
ונדרף ולהט.

הוי אלי אלי! ולי הן הנה קוץ
והיתה נשמה —
וקרעים, אחר אחר, אל-האור הוצאתיה.
מעט פה, מעט שמה.

ועתה הנה תעים, ואיה לא ידעתי,
חומים חומים דקים —
ייר מי תקבצם לי? ומי מקורם יביר?...
וגם הם נמקים.

אודיסה.

